

Îndemnuri la drumeție

Dr. N. MINOVICI

Regretatul dr. N. Minovici se număra printre cei care propovăduiau umbletul pe jos. Astfel, printre altele, a instalat pe șoseaua Kisseleff, pînă la Băneasa, numeroase bănci și fîntîni, care să stea la dispoziția excursioniștilor.

Cei care își îndreptau pașii spre pădurea Băneasa, puteau citi pe tăblițe indicatoare următoarele îndemnuri:

„Umblă pe jos,
De vrei să fii sănătos"

„Încet, încet, departe ajungi".

„O oră de dimineață prețuiește cît trei după prînz".

Culmea leneviei:
„Pînă se-ncalță
Soarele se-nalță;
Pînă se gătește
Soarele — asfințește"...

J. J. ROUSSEAU

Marele scriitor francez Jean-Jaques Rousseau a fost unul dintre cei mai entuziaști adepți ai mersului pe jos.

Iată cîteva rînduri ale lui Rousseau scrise în „Emil":

„Eu nu concep decît un singur fel de a călători mai plăcut decît călare și anume de a umbla pe jos. Pleci după socotința ta, te oprești cînd vrei, faci exercițiul umblatului pe alese: mai puțin sau mai mult. Cercetezi toate ce-ți plac stai pe loc să privești.

A călători pe jos este a călători ca Thales, Platon și Pitagora.

Cîte plăceri deosebite culegi, cînd călătorești pe jos! Mai socoți și întărirea sănătății și înveselirea drumețului.

Cînd vrei să ajungi într-un loc ia o trăsură: dar cînd vrei să călătorești, umblă pe jos".

Iată ce ne mai spune J. J. Rousseau, în „Confessions":

„Umbletul mă însuflețește, îmi ascute ideile: nu pot cugeta cînd stau nemișcat; spiritul meu pornește, cînd trupul se pune în mișcare. Îmi place să umblu pe jos, pe vreme frumoasă, într-un ținut frumos, fără zor și să am ca țel al plimbării ceva plăcut, iată din toate chipurile de trai cel care mă încîntă mai mult..."

Știați că...

...Alexandr Salamanov (20 ani, 1,76 m și 72 kg), actualul fundaș dreapta al reprezentativei bulgare de fotbal, a fost multiplu campion al Bulgariei la schi. El a reprezentat țara sa la ultimul campionat mondial de schi și a concurat chiar la Poiana Brașov la una din edițiile „Cupei speranțelor". Interesant mai este de reținut că Salamanov joacă fotbal numai de un singur an la clubul Slavia Sofia!

...Shigeyoshi Nagasaki (50 ani și 1,80 m), noul antrenor de volei al naționalei franceze, a fost unul din cei mai buni jucători japonezi. El era de altfel supranumit „Yukho—tuuul" pentru excepționala tărie a loviturilor sale de atac. Înainte de a veni în Franța, Nagasaki a condus timp de 6 ani pregătirile reprezentativei masculine a Japoniei, însoțind echipa sa la campionatul mondial de la Rio de Janeiro

În 4 rînduri

Fosta divizionară A Corvinul Hunedoara este amenințată să cadă și din categoria C.

Parcurgînd „planificat"
Literele-n campionat
Parcă-i văd jucînd la fix
În categoria... x!

În meciul de lupte Steaua-Vagonul Arad toți arădanii au pierdut prin tuș în primele minute.

Știu de ce-au căzut așa
Toți cu spatele-n saltea
Se crezură negreșit
În... vagonul de dormit.

I. CHIVU

În cadrul campionatelor republicane de scrimă elementele tinere s-au comportat foarte bine.

Nu e un lucru de mirare
Și-am înțeles ca nimeni altul
Sînt tineri. Deci la consacrare
Ei au ținut... să dea asaltul.

În timp ce natația feminină înregistrează progrese, la băieți se constată o rămînere în urmă:

Sînt cavaleri din cale-afară
Și nimenea nu îi dezminte.
În măiestrie ei lăsară
Pe fete... să le ia-nainte.

Portarul echipei de fotbal Știința Craiova a primit cinci goluri la Rîmnicu Vîlcea.

Povața ce-o dăm cu plăcere
E de învățăminte plină:
Pe lîngă lecții, i se cere
Și mingile... să rețină.

...ȘI ÎN 2 RÎNDURI

Epitaful unui trăgător:

Și-n viață el a excelat
Tot la poziția... culcat!

GIUSEPPE NAVARRA

Remușcări

În timp ce conducea un meci de fotbal, arbitrul brazilian Miguel Santana din orașul Canteira (statul Recife), s-a trezit deodată cu o sticlă aruncată în capul lui. Lovitura a fost atît de puternică încît meciul a trebuit să fie întrerupt pînă ce arbitrul și-a revenit în simțiri. După terminarea meciului, Santana a primit în vestiar un bilețel în care un medic se oferea să-l îngrijească gratuit pînă la vindecarea lui completă. Bandajat la cap, arbitrul s-a dus la locuința medicului căruia i-a mulțumit cu căldură pentru simpatia arătată.

— Ați fost desigur și dv. în tinerețe arbitru? — a întrebat Miguel Santana pe medic. Acesta a clătinat capul negativ.

— Dar sînteți un mare iubitor al sportivilor, a spus arbitrul. Din nou medicul a clătinat capul negativ.

— Atunci nu înțeleg de ce mă tratați pe gratis? — și-a ieșit puțin din fire arbitrul contrariat.

— Întrucît doriți să știți neapărat, a răspuns medicul, aflați că eu sînt acela care am aruncat sticla în capul dv.!

„Muzica e viața mea!"

Iată-l pe ION IONESCU, centrul atacant al Rapidului (golgeterul ediției de anul trecut a campionatului de fotbal), în trei ipostaze necunoscute spectatorilor. După cum arată cu elocință aceste imagini, fotbalul (și în cadrul lui driblingul...) nu reprezintă singura pasiune a asistentului Ion Ionescu de la Institutul de științe economice.

„Muzica e viața mea!" pare să spună talentatul înaintaș al feroviarilor. Și-și demonstrează multilateralitatea. Iată-l pe Ion Ionescu rînd pe rînd la acordeon, apoi în fața pianului și, în sfîrșit, minuind arcușul. O întreagă... orchestră îi trece prin mîini. Ce-i dorim? Să fie și pe teren mereu... vioara întîi

Foto: **T. Roibu**

POȘTA MAGAZIN

MIRCEA DAVID, CLUJ. De... acord cu epigrama adresată jucătorului Vlad I, căpitanul echipei Crișul-Oradea, care,

la sfîrșitul meciului cu Știința Cluj, a... refuzat să dea mîna cu arbitrii:

Socotesc că au greșit,
Căpitan cînd l-au numit,
Căci la Cluj, ne-a dovedit,
Că-i soldat... neinstruit!

R. CRISTIAN, BUCUREȘTI. 1. Vreți să știți dacă un meci de baschet se poate termina la egalitate? Dacă e amical — da! Și iată cel mai recent exemplu: partida dintre echipele feminine ale R.P.R. și R.S.F.S.R., disputată la Cluj și încheiată cu scorul de 58—58. În meciurile oficiale însă intervin prelungiri de cîte cinci minute, în număr nelimitat, care clarifică situația, meciul luînd sfîrșit cu victoria uneia din cele două echipe. 2. Care ar fi cea mai bună selecționată ce s-ar putea alcătui din toți fotbaliștii care au evoluat, de-a lungul anilor, la Dinamo București? Să vă spun drept, nu-mi place rolul de... selecționer. Nu vreau să merg pe urmele lui... Riera, care a fost criticat pentru felul cum a alcătuit Echipa Lumii.

VIOREL PANTILIE, ZIMNICEA. 1. Iolanda Balaș este originară din Timișoara. La 12 decembrie va împlini 27 de ani. De cîte ori a sărit 1,91 m? O dată! Credeți că este atît de ușor? 2. **„Dacă scriu unui sportiv, credeți că îmi va răspunde?".** Nu vă pot da asigurări. Unii răspund. Alții nu. În orice caz, încercați. Dacă suferiți vreo decepție, scrieți-mi, ca și pînă acum, mie. Eu vă răspund!

MARCEL BĂLOIU, BALȘ. 1. Meciul de rugbi România — Franța se joacă la 15 decembrie, la Toulouse. 2. În finala turneului UEFA din 1960 — 1—2 cu Ungaria, la Viena — noi am aliniat următoarea formație: Florea — Ivan, Ilie Stelian, Andrei — Radu Surdan — Pîrcălab, Nățănăilă, Gane, Badea, Iacob.

GEORGE DOROBANȚU, GIURGIU. 1. Dv. spuneți că, de mic „țineți" cu clubul Steaua (echipa de fotbal) și că atunci cînd echipa pierde toată ziua sînteți trist și nici de mîncare nu vă arde. Deh! Cine v-a pus să țineți cu echipa de fotbal? Dacă erați suporterul echipei de... rugbi ați fi avut acum o poftă grozavă de mîncare! 2. Înainte de a juca la Steaua, Georgescu, noul fundaș dreapta al acestei echipe, a făcut parte din formația Științei Timișoara

WILHELM MULLER, SIBIU. 1. Raymond Kopa a împlinit în octombrie 32 de ani. 2. Boxerul negru Ray Sugar Robinson are 43 de ani. El a susținut 170 de meciuri, cîștigînd 152 dintre ele.

M. DIMIAN, CRAIOVA. Motroc, stoperul echipei Rapid n-a jucat niciodată la Petrolul Ploiești. Înainte de a veni la Rapid, a deținut același post la Dinamo București.

CONSTANTIN DANCIU, LUPENI. În meciul disputat la 25 octombrie pe stadionul din Luton (Anglia) cu echipa locală Luton Town, Steaua (C.C.A.) a reușit performanța de a întoarce soarta partidei de la... 0—3, terminînd învingătoare cu 4—3. Faptul că Onisie a marcat un gol printr-un șut care a rupt plasa a făcut ca acest meci să aibă un și mai mare răsunet. Iată și formația aliniată atunci de Steaua:

Toma — Zavoda II, Apolzan, V. Dumitrescu (Ivănescu) — Onisie, Bone — Cacoveanu (V. Moldovan), Constantin, Alexandrescu, Zavoda I, Tătaru.

M. TEODOR, CLUJ. 1. Echipele de fotbal Real Madrid și Dinamo Moscova nu s-au întîlnit niciodată. 2. Mingea de fotbal trebuie să aibă circumferința de cel mult 71 cm și cel puțin 68 cm. Ea va cîntări, la începutul partidei, cel mult 453 de grame și cel puțin 396 de grame și nu va putea fi schimbată în decursul jocului decît cu autorizația arbitrului.

ION POSTAȘU

Desene de
A. BUICULESCU

PRIMELE ÎNTRECERI DE SCHI

Primul concurs de schi înregistrat a fost o cursă disputată în Norvegia pe un traseu de o lungime nestabilită, în anul 1843! Este interesant de știut că printre primii organizatori ai concursurilor de schi au fost, în 1853... australienii. În 1864 finlandezii au organizat primul concurs de schi pentru tineretul școlar, în 1868 s-a sărit pe schi pentru prima oară în S.U.A., iar în 1888 s-a organizat prima cursă de fond în Rusia.

În Africa s-a concurat pentru prima oară pe schi în 1906, în cadrul Cupei Atlas.

Marele campion...

— SCHIȚĂ —

Povestea a început în prima seară de plimbare cu Valy (de fapt o chema Valerica, dar colegele de birou i-au spus „Valy" fiindcă — ziceau ele — așa este mai frumos!)

Vorbeam despre căsătorie și ea mi-a spus, visînd cu ochii deschiși spre adîncul cerului: „Eu, cînd am să mă mărit, vreau să iau neapărat un mare campion!"

Fiecare cu felul lui de a înțelege viața, am gîndit. Valy vroia să fie nevastă de campion!

Totuși, am întrebat-o:

— Dar de ce numaidecît cu un „mare" campion? Unul mai mic crezi că nu ți s-ar potrivi?

M-a privit cu o vizibilă urmă de dispreț în ochi.

— Habar n-ai ce-nseamnă un „mare campion"! și a continuat dînd drumul precipitat șuvoiului de cuvinte: „Poze în toate ziarele, comentarii, glorie, invidia prietenilor, admirația tuturor copiilor din cartier... mă rog, un mare campion este un tip formidabil!

Acesta a fost începutul și din seara aceea mi s-a tras tot necazul: eu m-am îndrăgostit de Valy, vroiam să mă însor cu ea, în timp ce ea visa mai departe la „marele campion".

În ceea ce mă privește, nu am nici o calitate de a deveni un sportiv cu faimă. În primul rînd, fiindcă nu făcusem sport niciodată în viața mea, iar în al doilea... sînt mai multe: aveam 1,67 m înălțime (la recrutare) acum am numai 1.65 deoarece am pierdut 2 cm în favoarea... circumferinței; aveam 61 kg. (tot la recrutare), dar de atunci n-am prea ținut regim așa încît am trecut de 80, ceea ce — se pare — este destul de mult!

Așa stînd lucrurile, am trecut la următoarea selecție: ce sport aș putea face, în care să mă consacru drept un campion, în care să-mi apară poza în ziar iar copiii din cartier să mă admire, arătîndu-mă cu degetul.

Atletism? Nu, imposibil. Cu silueta mea nu pot alerga peste garduri și cu atît mai puțin sări cu prăjina, mai ales de cînd se folosesc „bețele" acelea flexibile, de sticlă, se pare.

Baschet? Box? Canotaj? (cînd mă plimbam cu barca în Cișmigiu linia de plutire dispărea mult sub nivelul apei dîndu-mi să înțeleg ce s-ar fi întîmplat într-un caiac!).

Selecția nu m-a dus la nimic bun. Eram disperat. Îmi dădeam seama că nu sînt în stare să fac nici un sport — chiar așa de „doamne-ajută" — dar pasămite să ajung un campion mare, cum vroia cu tot dinadinsul Valy.

Singura soluție — pe care mi-o dăduse tehnicianul asociației sportive din uzina noastră era: să fac dimineața gimnastică — după radio — apoi să nu mănînc nimic; să nu trag chiulul de la gimnastică în producție (ce groază, tocmai sub ochii visători ai lui Valy!); să gust ceva la masa de prînz, să „sar" peste cea de seară, iar dimineața următoare să nu mănînc nimic.

Și așa... timp de cîteva luni. Apoi...

Apoi au început drumurile la croitor: întîi mi-am strîmtat pantalonii, după aceea hainele, cămășile, — în sfîrșit paltonul...

După o lună de „tratament" eram de nerecunoscut.

Colegii de la uzină mă ironizau, iar Valy — pentru care făcusem toate astea — nici măcar nu vroia să se mai plimbe cu mine. Ce să mai vorbim de căsătorie! Ajunsesem la capătul răbdării, cînd, într-o dimineață o văd pe Valy că-mi iese în întîmpinare zîmbindu-mi prietenește, și mă întreabă ce program am în seara aceea. Am bîlbîit cîteva cuvinte care vroiau să spună că nu am nici un program și ea, rîzînd, îmi zise:

— Nu știam că ești un adevărat campion!

M-am roșit, evident jenat, crezînd că face ori o ironie ori o confuzie. Eu campion?...

— Nu ai văzut ziarul de azi-dimineață? m-a întrebat și scoțînd din geantă un ziar, mi-a arătat un titlu: „Un adevărat campion"! Iar dedesubt fotografia mea...

Poza mea în ziar, la un articol în care se vorbește despre un campion! Am simțit că-mi îngheață sîngele în vine, apoi am început să citesc cu înfrigurare articolul. Era vorba despre o metodă pe care o foloseam eu în producție pentru eliminarea timpilor morți, iar ziaristul mă numise — ce înseamnă imaginația — „un campion al reducerii timpilor morți!"

— Bine, dar nu-s campion sportiv, am îngînat eu cu destul de multă tristețe.

— Da, dar ce contează?... Poza la ziar, comentarii...

— Știu! Admirația copiilor din cartier, am adăugat.

— Exact! s-a bucurat Valy. Nu vrei să mergem diseară la cinematograf?

Mai încape vorbă! Vroiam!!

Am mers și la cinematograf, și la restaurant, ne-am și plimbat apoi, mai tîrziu, ne-am căsătorit.

După cîtăva vreme a venit la mine tehnicianul asociației sportive.

N-ai vrea să devii instructor voluntar pentru gimnastică în producție — m-a întrebat. Ești nelipsit de la exerciții și se pare că te descurci binișor

Parcă puteam să-l refuz

MIHAI TODEA